

पादवि

पादप्रचालनं, स्त्री, (पादयोः प्रचालनम् ।) चरणयौतम् । पादोऽथवा इति भाषा ॥ अख्य गुणाः । मेधाजनकत्वम् । पवित्रत्वम् । आयुष्यत्वम् । अलम्पीकलिनाशकत्वम् । इति राजवल्लभः ॥ (यथा च,—
“पादप्रचालनं पादमलरोगश्रमापहम् ।
चक्षुःप्रसादनं दृष्ट्यं रक्षोर्ध्वं प्रीतिवर्द्धनम् ॥”
इति चिकित्सितस्थाने चतुर्विंशेऽध्याये सुश्रुते-
नोक्तम् ॥)
पादप्रधारणं, स्त्री, (पादौ प्रधार्यते कण्टकादिभ्यो रक्ष्यतेऽनेनेति । प्र + धृ + णिच् + ल्युट् ।)
पादुका । इति केचित् ॥
पादप्रहारः, पुं, (पादस्य पादेन वा प्रहारः ।) पदाघातः । लाति इति भाषा ॥ यथा ।
“नायिकापादप्रहारोदिना नायकस्य कोपादि-
वर्णनम् ।” इति काव्यप्रकाशे सम्भोक्तासः ॥
(यथा च साहित्यदर्पणे । १० । १६ ।
“दासे कृतागसि भवत्युचितः प्रभृणां
पादप्रहार इति सुन्दरि । नाज दूये ।
उद्यत्कटोरपुलकाङ्कुरकण्टकायै-
र्यद्विद्यते ऋदु पदं ननु सा यथा मे ॥”)
पादवन्धनं, स्त्री, (पादयोर्गोमहिष्यादीनामित्यर्थः ।
यद्वन्धनम् ।) गोमहिष्यादिवन्धनम् । इति जटा-
धरः ॥ यादवशब्दटीकायां भरतश्च ॥ (बभा-
त्यनेनेति । वन्ध + करणे ल्युट् । पादयोर्वन्धनं
तत्सामान्यवस्तु । गोमहिष्यादीनां पादवन्धन-
द्रव्यम् । यथा, हेमचन्द्रः । ४ । ३२१ ।
“स तु श्वच्छलकः काष्ठमयेः स्यात् पादवन्धनैः ॥”
चरणोद्धानश्च ॥
पादमूलं, स्त्री, (पादयोर्मूलम् ।) चरणाधोभागः ।
यथा, हेमचन्द्रः ।
“पादमूलं गोहिरं स्यात् पार्श्वस्तु घुटयोरधः ॥”
(यथा, रामायणे । २ । ७८ । २५ ।
“वा पादमूले केकेया मन्त्ररा निपपात ह ॥”
प्रत्यन्तपर्वताधोभागः । यथा, कथासरित्-
संगरे । १ । २७ ।
“महौ भूमनौ हिमवत्पादमूलमवापतः ॥”)
पादरक्षणं, स्त्री, (पादयो रक्षणं यस्मात् ।)
पादुका । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५७८ ॥
पादरञ्जुः, स्त्री, (पादवन्धनार्था रञ्जुः ।) हस्ति-
पादवन्धनरञ्जुः । तत्पर्यायः । पारी २ । इति
जटाधरः ॥ चरणवन्धनदाममात्रश्च ॥
पादरथी, स्त्री, (पादस्य रथी चन्द्रो रथ इव ।)
पादुका । इति त्रिकाण्शेषः ॥
पादरोहणं, पुं, (पादेर्मूले रोहतीति । रुह +
ल्युट् ।) वटदण्डः । इति राजनिर्घण्टः ॥
पादवल्लीकः, पुं, (पादे वल्लीक इव ।) झीप-
दम् । इति हेमचन्द्रः । ३ । १२६ ॥ (झीपद-
रोगशब्दस्य विवरणं ज्ञातव्यम् ॥)
पादविकः, पुं, (पदवीं धावतीति । पदवी +
“माधोत्तरपदपदव्युपदं धावति ।” ४ । ४।३७।
इति ठक् ।) पथिकः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

पादात्

पादविरजाः, [स्] स्त्री, (पादो विरजा धूलि-
विहीनो यस्याः ।) पादुका । इति हारा-
वली । ७४ ॥
पादशः, [स्] अ, पादं पादम् । पादशब्दात्
वीथ्यायां चशस्त्रप्रत्ययनिष्पन्नम् । इति आकर-
णम् ॥ (यथा, मनुः । १ । ८२ ।
“अरोगाः सर्वसिद्धार्थास्तुर्वर्षशतायुषः ।
कृते जेतादिषु स्त्रियामायुर्जसति पादशः ॥”)
पादशैलः, पुं, (पादः महाद्रिसमोपस्थः क्षुद्रपर्वतः
स एव शैलः ।) प्रत्यन्तपर्वतः । इति शब्दरत्ना-
वली ॥
पादशोचः, पुं, (पादोऽशुचः शोचः । शकपाथि-
वादिवत् समासः ।) पादगतशोचः । यथा,—
“अनन्वोपद्रवकतः शोचः पादसमुत्थितः ।
पुरुषं हन्ति नारीन्तु सुखजो गुह्यजो हयम् ॥”
इति माधवकरः ॥
(यथा च हारीते चिकित्सितस्थाने २६ अः ॥
“शोथो भवेच्च विकलेन्द्रियरोमभागः
क्षीणे बले वपुषि चान्धकटुण्यसेवया ।
श्रोत्राक्षया विशदपिच्छलसेवनेन
रुन्ध्राभिघातपतनेन च धारणाद्वा ॥
आमाशये गतिरतोऽपि नरस्य यस्य
अन्तो प्रधावति ततोऽपि च दोष एव ।
करोति पाणिचरणे च पृथक् प्रकृतौ
हन्तु न वा भवति शोथविकारचारः ॥
नरस्य चान्तःप्रभवश्च शोथाः
साध्या भवेयुर्विन्ता सुखेषु ।
असाध्यकाः सर्वशरीरगाश्च
पादे स्त्रिया वा वदने नरस्य ॥”)
पादस्फोटः, पुं, (पादस्य स्फोटः । पादं स्फोटय-
तीति वा । स्फुट + “कर्मण्यण् ॥” ३ । २ । १,
इत्यण् ।) रोगविशेषः । तत्पर्यायः । विपा-
दिका २ । इत्यमरः ॥ स्फुटी ३ स्फुटिः ४ पाद-
स्फुटिः ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ स तु एका-
दशक्षुद्रकुष्ठान्तर्गततृतीयकुष्ठम् । यथा,—
“विपादिकं पाणिपादस्फुटनं तीव्रवेदनम् ।
पाणिपादस्फुटनं पादयोः पादयोश्च स्फुटनं
विदारणं येन तत् । इति माधवकरः ॥ अख्य
चिकित्सा कुष्ठशब्दे द्रव्या ॥
पादहारकाः, त्रि, पादाभ्यां ह्रियतेऽसौ । पाद-
शब्दात् निपातनात् कर्मणि शकप्रत्ययान्तः ।
इति मुग्धबोधशास्त्रम् ॥ (“लङ्ल्युटो बहु-
लम् ॥” ३।१।१३३ । इति कर्मणि ल्युट् । इति
सिद्धान्तकौमुदी ।) चरणद्वारा हरणकर्ता ॥
पादायं, स्त्री, (पादयोरयम् ।) चरणयभागः ।
तत्पर्यायः । प्रपदम् २ । इत्यमरः ॥
पादाङ्गदं, स्त्री, (पादस्य अङ्गदमिव ।) नूपुरम् ।
इत्यमरः ॥
पादात्, पुं, (पादाभ्यामतति गच्छतीति । अत +
क्विप् ।) पादातिः । इति शब्दरत्नावली ॥
(पादाभ्यामततीति । अद् + क्विप् । दृच् । इति
युत्पत्तिशब्दोऽर्थः ॥)

पादुका

AM

पादातं, स्त्री, (पादातीनां सम्मूहः ।) पादाति +
“भिच्चादिभ्योऽण् ॥ ४ । २ । ३८ । इत्यण् ।)
प्रतिसंहतिः । पदातिसम्मूहः । इत्यमरः ॥
(यथा, महाभारते । १२ । ६६ । ८ ।
“सादिनामन्तरे स्थाप्यं पादातमपि दंशितम् ॥”)
पादातः, पुं, (पादाभ्यामततीति । अत + क्विप् ।)
पादातिः । यथा,—
“पदातिपत्तिपादातपादातिकपदाजयः ॥”
इत्यमरभाषा ॥
(यथा, महाभारते । २ । ५१ । ४३ ।
“अयुतं त्रीणि पद्मानि गजारोहाः सखादिनः ।
रथानामर्जुनं चापि पादाता बहवस्तथा ॥”)
पादातिः, पुं, (पादाभ्यामततीति । अत + इन् ।)
पदातिः । इति हेमचन्द्रः ॥
पादातिकः, पुं, (पादातिरेव । पादाति + स्वार्थे
कन् ।) पदातिः । इति हेमचन्द्रः । ३ । १६२ ॥
पादारकः, पुं, (पाद इव ऋच्छतीति । ऋ +
ल्युट् ।) पोलिन्दः । इति त्रिकाण्शेषः ॥
पादालिन्दी, स्त्री, (पाद इव अलिन्दो यत्र । गौरा-
दित्वात् ङीष् ।) नौका । इति हारावली । ५६ ।
पादावर्षः, पुं, (पाद इव आवर्षति इति । आ +
लृत् + क्विप् ।) अरवर्षकः । इति हेमचन्द्रः ।
४ । १५६ ॥ रहट् इति हिन्दीभाषा ॥
पादाविकः, पुं, (अव रचयि + भावे क्विप् । पादेन
अवः रचयम् । तत्र पादावे पादेन शरीरादि-
रचयि नियुक्तः । पादाव + “तच् नियुक्तः ।” ४।
४ । ६६ । इति ठक् ।) पदातिः । इति शब्द-
रत्नावली ॥
पादौ, [नृ] पुं, (पादौऽव्यख्येति । पाद + इनिः ।)
पादविशिष्टजलजन्तुगणः । अख्य गणना गुणाश्च
यथा, भावप्रकाशे ।
“कुम्भीरकुम्भिनकाश्च गोधासकरशङ्खवः ।
घण्टिकाः शिशुमारश्चेत्यादयः पादिनः स्मृताः ॥
पादिनोऽपि च ये ते तुं कोयस्थानां गुणैः समाः ॥”
चतुर्थीश्रमागी । यथा, मनुः । ८ । २१० ।
“सर्वेषामर्हिणो मुख्यास्तर्द्धनार्हिणोऽपरे ।
तृतीयनिस्तृतीयश्राक्तुर्थीशाश्च पादिनः ॥”
पादुकः, त्रि, (पद्यते गच्छतीति । पद + “लघ-
पतपदेति ।” ३ । २ । १५४ । इति उक् ।)
गमनशीलः । पदधातोः कर्त्तरि जुक्प्रत्यय-
निष्पन्नः । इति मुग्धबोधशास्त्रम् ॥
पादुका, स्त्री, (पादुरेव । पादू + स्वार्थे कन् ततो
ह्रस्वः ।) चर्मदिनिर्मितपादाच्छादनम् । कुंता
इति भाषा ॥ तत्पर्यायः । पादूः २ उपानतः ।
इत्यमरः ॥ पद्महा ४ पादरचिका ५ प्राणि-
हिता ६ । इति हेमचन्द्रः ॥ पद्मही ७ पाद-
रथी ८ । इति त्रिकाण्शेषः ॥ कौषी ६ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ * ॥ तस्या धारणविधि-
र्यथा,—
“वर्षातपादिके कृत्री दक्षी रात्र्यटवीषु च ।
शरीरनायकामो वै सोपानतुकः सदा प्रजेतु ॥”
इति ज्योतिष्कचम् ॥